

5. Спасибо-Фатєєва І. Правова природа майнових і корпоративних прав, їх оборотоздатність та деякі аспекти застави / І. Спасибо-Фатєєва, Т. Дуденко // Юридичний радник. – 2005. – № 2 (4). – С. 26–30.

6. Кравчук В. М. Проблеми реалізації та захисту переважного права придбання акцій за Законом України «Про акціонерні товариства» / В. М. Кравчук // Вісник господарського судочинства. – 2009. – № 6. – С. 100–108.

7. Новоселова Л. А. Преимущественное право приобретения акций в закрытом акционерном обществе / Л. А. Новоселова // Арбитражная практика. – 2004. – № 4. – С. 3–11.

УДК 349. 227

Вавженчук С. Я., д.ю.н., доцент,
Київський національний університет ім. Т. Шевченка,
м. Київ, Україна

КОДИФІКАЦІЯ ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ ТЕХНІКИ

Принцип наукової обґрунтованості застосування юридичної техніки розкривається шляхом правової трансформації, формування за рахунок прийомів та методів юридичної діяльності збалансованого цілісного механізму охорони трудових прав, що повинно здійснюватися з використанням не лише сучасних здобутків юридичної науки, а й найкращих здобутків із урахуванням позитивного міжнародного досвіду (як на глобальному, так і на регіональному рівнях) у сфері охорони основних трудових прав, із залученням фахівців низки галузей знань юридичної науки (теорії права, трудового, цивільного, конституційного, фінансового, адміністративного, кримінального права та ін.).

Не можливо заперечити й те, що у науці трудового права відсутнє єдине розуміння як юридичної техніки так і її місця в структурі методології трудового права. Поглиблення проблеми здійснюється за рахунок багатогранності юридичної техніки, що покликана забезпечити належне функціонування правового механізму забезпечення трудових прав. Зокрема, юридична техніка включає не лише доктринальний але й нормативний блоки.

Серед наукових досліджень, присвячених юридичній техніці в трудовому праві та його елементам важливо виділити праці таких відомих учених як С. В. Вишновецька, О. І. Процевський, С. М. Прилипко, М. С. Поліщук, М. І. Іншин, С. М. Черноус та ін.

З огляду на доктринальні здобутки й магістральний напрямок удосконалення механізму реалізації та охорони трудових прав слід звернути увагу на те, що одним з перших завдань, що знаходяться у площині правотворення, є проведення належної кодифікації трудового законодавства, яку має віддзеркалювати новий ТК України. Указаний кодифікований нормативно-правовий акт у першу чергу має відповідати базовим засадам реформування трудового законодавства, що мають бути віддзеркалені у Конституції України, й містити блок системоутворюючих норм, фіксуючих збалансований механізм охорони трудових прав, що здатен забезпечувати належну реалізацію як захисної, так й превентивно-охоронної функції трудового права.

Не можна оминати й того, що новий ТК України, окреслюючи механізм охорони трудових прав, повинен концентрувати експлікацію найкращих здобутків не лише юридичної, а й законодавчої техніки, технології і враховувати як теорію тлумачення у праві (юридичну інтерпретацію), так і тлумачення конституційно-трудових норм. При цьому слід погодитися з В. І. Круссом, який підкреслив, що юридичній техніці належить мати полем свого дотику все право [1, с. 82, 83]. Неможливо заперечувати й того, що юридична техніка побудови ТК України має ґрунтуватися на юридико-трудовій герменевтиці, адже остання включає техніку осмислення не лише трудових принципів, а й правил правозастосування. Юридико-трудова герменевтика у широкому сенсі у першу чергу ставить перед собою завдання створення системи осмислення ідеалів та принципів охорони трудових прав, нормативних правил правозастосування через призму Конституцію України. При цьому варто наголосити на тому, що виконавча влада не має права інтерпретації конституційно-трудових принципів охорони трудових прав та відповідних охоронних трудо-правових норм. При цьому органи виконавчої влади приймають низку нормативно-правових актів, які покликані через призму осмислення означених категорій реалізувати право на охорону трудових прав, чим розмивають трудо-правове поле. Як наслідок не застосування прийомів юридико-трудової герменевтики у побудові нового ТК України та відповідних законах містить ризик виникнення інфляції ідеї охорони трудових прав.

Конституція України й майбутній Трудовий кодекс України повинні крім означеного відобразити тенденцію якісної радикальної новелізації трудового права. У даному випадку йдеться про необхідність формування нового інституту – інституту охорони конституційних трудових прав. Отже, одним з головних напрямків усунення проблем у нормотворенні в сфері охорони трудових прав є впровадження дійових системоутворюючих охоронних трудо-правових норм без ознак секторального характеру.

У цьому контексті на перший план слід висунути необхідність здійснення трансформації низки відповідних положень Конституції і проведення рельєфної кодифікації трудового законодавства.

Звернімо увагу на те, що трудовий закон має відповідати міжнародним правовим актам у сфері охорони трудових прав людини, а тому вважаємо за необхідне акцентувати увагу на міжнародних актах глобальної охоронної системи трудових прав. З огляду на євроінтеграційний вектор України перед національним законодавцем постає потреба враховувати регіональну європейську охоронну систему трудових прав, аналізувати можливу гармонізацію законів у цій сфері. Існує ще одна особливість у цьому контексті: за таких обставин слід враховувати ту обставину, що міжнародні правові акти окреслюють захист і превентивну охорону трудових прав виходячи з їх диференціації. Так, у цих методологічних координатах логічно є гіпотеза, зміст якої становить така теза: міжнародно-правова охорона трудових прав поділяється на індивідуальну й комплексну, що виявляється в диференціації відповідних актів. Крім іншого імплементація Україною міжнародно-правових актів глобального й регіонального європейського рівнів має здійснюватися з урахуванням конституційно-трудова засад, системи технічних засобів та прийомів правотворчої юридичної техніки.

Література

1. Крусс В. И. Юридическая техника – юридическая герменевтика – конституционный порядок / В. И. Крусс // Проблемы юридической техники: сб. статей / [под ред. В. М. Баранова]. – Нижний Новгород, 2000. – 823 с.

УДК 347.795.3

Вавженчук С. Я., д.ю.н., доцент,

Київський національний університет ім. Т. Шевченка, м. Київ, Україна

Рябченко Т. О., студент,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана»,
м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОРСЬКОГО ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖУ

З кожним роком перевезення вантажу морським транспортом займає дедалі більшу частку у сфері транспорту загалом. Це пояснюється зручністю використання такого виду транспорту, зменшенням сукупної вартості витрат пов'язаних з обслуговуванням та перевезенням товару. В умовах сучасної складної економічної ситуації, як перевізники, так і інші суб'єкти, які є учасниками договору перевезення вантажу ставлять за мету